

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

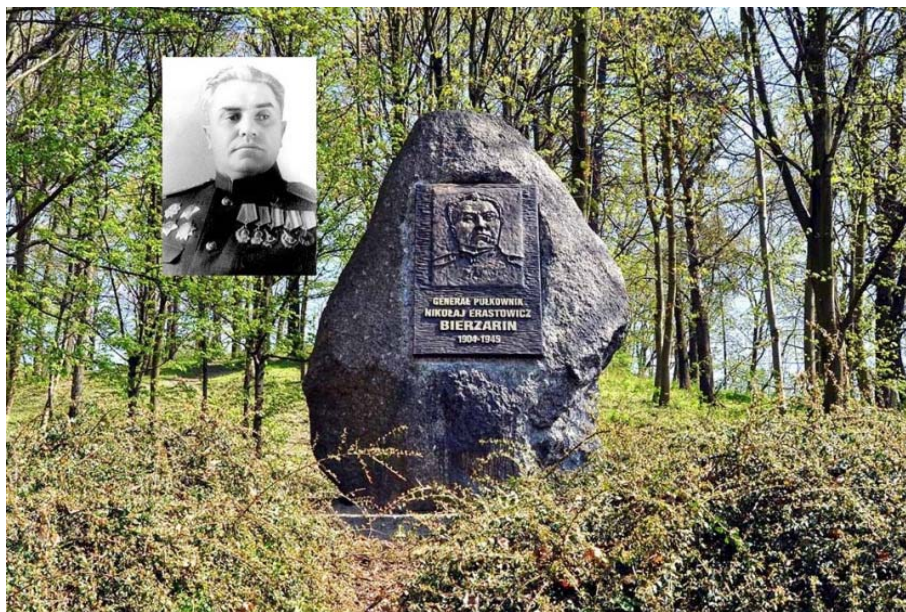
سیاسی

نویسنده: کامران پورصفر
فرستنده: عثمان حیدری
۱۳ می ۲۰۲۰



کامران پورصفر

۱۵ هزار شاخه گل سرخ، برای فرمانده



هر چه که بود و هست، مردم برلین شاید این شانس را داشتند که فرمانده نظامی شهر به نیکلای برزاری، جنرالی از قوای شوروی سپرده شد که کارنامه‌اش برای خود المانی‌ها هم شگفت‌انگیز و قابل احترام است. او که افسری باسواد و اهل مطالعه بود، اولین نفری بود که رود اودر در مرز پولند و المان را پشت سر گذاشت و با سربازان خود در ماه اپریل پای به خاک برلین گذاشت.

روز ۲۴ اپریل که حکم فرماندهی نظامی برلین را گرفت ۴۱ ساله بود. خودش گفته بود که «لحظه دشواری است، من تا حالا علیه المانی‌ها می‌جنگیدم، حالا باید به آنها کمک کنم که شهر و کشورشان را بسازند، آن هم بعد از ۱۲ سالی که دنیا را به خاک و خون کشیده‌اند. من در تمامی عمرم چیزی به دهشتناکی رویکرد قوای المانی علیه مردم عادی ندیده‌ام... همه آن ویرانی که حالا این‌ها در کشور خودشان می‌بینند در قیاس با آنچه که بر سر مردم دیگر کشورها آوردند خرد و کوچک است».

برزارین متأثر از روحیه و منشی فرهنگی و صلح‌دوستانه و با حساسیت، پیگیر آن شد که غارت و جنایت و انتقام‌گیری احتمالی قوای شوروی کاملاً قطع شود و به سختی به مجازات هر سربازی رفت که دست به این‌گونه اعمال بزند. او در اولین فرمانش در برلین حزب نازی را ممنوع اعلام کرد، ولی به جای تمرکز قواء بر شکار نازی‌ها و عوامل رژیم هیتلری به دنبال مهندسان و تکنیسین‌ها رفت تا زیرساخت‌های شهر را دوباره احیاء کنند. شورای شهر را هم به ۱۳ نفر از چهره‌های موجه سوسیال دموکرات و کمونیست و پروتستان و شخصیت‌های علمی و چهره‌هایی از معماری و پزشکی که بعدها در جهان شاخص شدند، سپرد و خودش هم بعد از چند کلمه در اولین جلسه بیرون آمد تا آنان تصمیمات خود را رأساً و بدون حضور او بگیرند. آن ۱۳ نفر، تا مدتی هاج و واج مانده بودند؛ ولی به برزارین اعتماد کردند و اولین جلسه‌شان چند ساعت طول کشید با تصمیماتی اساسی در مورد شهر ...

یک ماهی از تسلیم المان نگذشته بود که با پیگیری برزارین، قطار درون شهری ۵۲ کیلومتری برلین که آسیب اساسی خورده بود دوباره به راه افتاد، تونل مترو هم از آب خالی شد و ایستگاه‌هایی از آن راه افتادند. به‌خصوص برای او اهمیت داشت که شهر فعالیت فرهنگی خود را از سر بگیرد و روح زندگی به شهر برگردد. هنرمندان و مسؤولان هنری شهر را جمع کرد با این ایده که هر چه سریع‌تر تئاترها و سینماها و برنامه‌های موسیقی کارشان را شروع کنند و وقفه در کار رادیو و تلویزیون رفع شود. پیگیر آن شد که مدارس فعالیت خود را شروع کنند و کلیساها نیایش و برنامه‌های خود را از سرگیرند. او حتی دستور داد که پیست اسب‌سواری شهر را هم تعمیر کنند تا رقابت‌ها آغاز شود. منتهی پیش از آن که این رقابت برگزار شود خودش که علاقه زیادی به موتورسواری داشت - ۵۰ روز پس از به دست‌گیری فرماندهی برلین و یک روز پس از آن که با موتور هدیه‌ئی تازه مشغول رتق و فتق امور در برلین بود- با خودروهای ارتش شوروی برخورد کرد و در دم کشته شد. از سر خستگی؟ یا ناشی‌گری در راندن موتور جدید؟ یا ...



تا قبر پرزارین را آماده کنند، یک یهودی برلینی، ظرف دو ساعت ۱۵ هزار شاخه گل سرخ تهیه کرد و بر مزارش نهاد. در محل حادثه هم بعدها سروی کاشتند که حالا برومند شده. پل و خیابانی نیز در برلین به نام او رقم خورده است. پرزارین پس از مرگ و در دوره حکومت المان شرقی، شهروند افتخاری برلین شد؛ ولی در سال ۱۹۹۲، در جریان وحدت دو المان، نام او را از فهرست شهروندان افتخاری برلین متحد حذف کردند.

سال ۲۰۰۵ برلین دوباره به پرزارین به عنوان فرماندهی که به جای انتقام، به خیر و صلاح مردم شهر فکر کرد این عنوان را به او برگرداند. استدلال این بود که ورائی آن روندها و فعل و انفعالاتی که در بخش‌های زیر حکومت شوروی - و از جمله در بخشی از برلین - پیش رفت، پرزارین کارنامه‌ای کاملاً پاک از خود به‌جای گذاشته بود.

او صلاح و آسایش مردم برلین رها شده از یوغ رژیم هیتلری را در همه عرصه‌ها خواست و دنبال کرد؛ و بسزاست که همچنان شهروند پرافتخار برلین باقی بماند، شهروندی که امروز در ۷۵مین سال‌گرد فروپاشی حکومت هیتلری هم قرار است ۱۵ هزار گل بر مزارش بگذارند.

به نوشته کتاب جنگ کبیر میهنی، جنرال پرزارین فرمانده ارتش پنجم ضربت بود. این ارتش نقش مؤثری در فتح برلین داشت، و فرمانده آن، پس از سقوط برلین بلافاصله به فرمانداری نظامی برلین منصوب شد.

نگاه کنید : آنیسیموف و دیگران؛ جنگ کبیر میهنی اتحاد شوروی ۱۹۴۱ - ۱۹۴۵؛ ابراهیم یونسی؛ تهران، نشر نو، ۱۳۶۱؛ صص ۴۶۰ و ۴۶۹.

منبع کانال تلگرام مجله دانش و مردم